

na hun landing hadden de Duitsers de Dordrechtse brug dus in handen.

Zouden ze haar ook kunnen houden?

Om half zes had een luitenant van de genie samen met zeventien andere militairen een poging gedaan om met een vrachtauto tot de brug door te dringen. De wagen was door een schot in een band gekanteld, de achttien man konden met hun karabijnen niet tegen de pistoolmitrailleurs en handgranaten van de Duitse parachutisten op, de luitenant sneuvelde, twee man raakten gewond – de overigen werden of krijgsgevangen gemaakt of trokken zich terug.

Enige tijd later ondernam de tweede depotcompagnie pontonniers een nieuwe poging om de brug te heroveren. De commandant, per fiets aankomend, had de gehele bevolking van de wijk alsmede zijn pontonniers op straat aangetroffen, 'geboeid door het schouwspel der rondcirkelende vliegtuigen en afspringende valschermjagers, en blijkbaar niet begrijpende dat dit oorlog betekende.'¹ Nu werd onmiddellijk een groep gevormd om naar de brug door te stoten. Ongeveer dertig man gingen onder leiding van een luitenant op weg, samen beschikkend over welgeteld 250 patronen: meer waren er niet in het depotmagazijn. Spoedig stortte de officier die voorop liep, zwaargewond neer. Toen men hem wilde wegdragen, beval hij, eerst de aanval door te zetten. Deze mislukte: de manschappen, nu zonder officier en voor het eerst onder vuur, deinsden terug. Dus kregen de Duitse parachutisten tijd, zich in de huizen en gebouwen bij het Dordrechtse uiteinde van de brug stevig vast te zetten.

Andere Duitse parachutisten (een compagnie die ten zuiden van het station Dordrecht geland was) hadden minder succes. Zij werden door Nederlandse troepen aangevallen die voldoende patronen hadden; vijftig Duitsers sneuvelen, tachtig werden krijgsgevangen gemaakt, slechts een klein aantal kon zich bij de bezetting van de brug voegen.

Die was en bleef in Duitse handen.

Bij de grote bruggen over het Hollands Diep (de verkeersbrug en de spoorbrug) waren, voor de Duitsers aanvielen, de springladingen aangebracht, een systeem van elektrische ontsteking was evenwel nog niet geïnstalleerd. Om de ladingen tot springen te brengen, moesten er eerst slagpijpjes (kleine, snel exploderende ladingen) in gedraaid worden en die slagpijpjes moesten onder-

¹ A.v., p. 30.